

॥ ॐ ॥

સાદુંબ.

છત્રી ચંદન આસ ચંપક વનો, રસે બહુ બાવળો,
હિંચા હંચ મધૂર શાસ્ત્ર સંગ, સન્માન કાગા કુળે,
ખરખાતંબ કપાસ કપુર સખા, વહેંચાવું તે સખાં,
સમજી સગળમે જાણીએ કહી નહિ, વસવું તે સખાં.

અખંડ સૌ. સદગત દેવકુંવરના રમણીય

શ્રી રામ લાહરિ
છંદ ૪ થી.

હરીગીત.

તર કાપો ધસો બાળો સુગંધ તને નહિ
જ થીલો રોરડી પશુ તે ખીઠારા તને નહિ
રજ્ય થતાં છયા નિમ્ન માલની થૂકે નહિ
સિધ્ધ થતાં કુલિનતા કુલિન જન મૂકે નહિ

મનહર.

વિજયા દશમી સ્ત્રી, ઓગણીશ ચોસઠની,
 રાતે ત્રણ વાગે ચાલી, દેવી જાળાવેશમાં;
 અકાળે દુકાળ પાડ્યો, કાળે કાળો કેર માંડ્યો,
 ધોળે દાંડે પાડી ધાડ્યો, કાષ્ટ એ આવેશમાં.
 પતિ તો પોકાર પાડે, કાટે મન તેની રાડે;
 સ્નેહી સંબંધી બરાડે, ટેલ્યાં કેમ ઠંસમાં;
 પ્રભુ પતિ રામ પાસ, વિનતિ કરે છે ખાસ,
 દેવો તુજને નિવાસ, પરમ સુદેશમાં.

મનહર.

પંચતવને પામ્યા પ્રાણ, દેવી કીધી મોટી હાણ
 રામની દરી જ્યાં આણ, કુળ્યાં મન શોકમાં
 અમર આત્મા છે તારો, શોકનો નથીજ વારો
 આનંદમાં રમનારો, રમે છે સુલોકમાં
 જન્મ ને મરણ તણ્યાં, બંધનો કપાળે
 સહજ સ્વતંત્ર પણ્યા, માં વસો
 પ્રભુરામ નિજ ધામ, દેવો દેવીને
 આપીને આરામ સ્થામ, રાખો નિજ

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ७५१७

वर्षांक

पुस्तकनुं नाम २१४८८२१-४

विषय ५८:१

॥ ॐ ॥

અ. સૌ. સદ્ગત દેવકુંવરના સ્મરણાર્થે

શ્રી રામ લહરિ.

છેર ૪ થી.

લેખક.

પ્રજ્જલાલ પ્રીતમલાલ પંડિતાર ચૌરવાડકર.

સમવીણા, સંગીત ગીતા સ્તોત્રક આદિના લેખક

રહેવાશી ચૌરવાડ—હાલ જુનાગઢ

તથા

ખહેન ખાણેક મદનજી.

રામજ્ઞાના લેખક,

રહેવાશી ભાવનગર હાલ કેશોદ.

પ્રકાશક.

ગોકુલદાસ શિવશંકર ઠાકર.

રહેવાશી ચૌરવાડ હાલ—મુંબઈ.

[સર્વ હક લેખકોને સ્વાધીન.]

સન ૧૯૧૮.

મંવત ૧૯૭૪.

} શ્રી રામનવમી { પ્રથમ પ્રવૃત્તિ અંત ૧૦૦૦

અમદાવાદ: શાહાપુર નવીપોળમાં આવેલા શ્રી “પ્રત્યાહતાર્થ”

મુદ્રાલયમાં પ્રેસ ડાહ્યાભાઈ દક્ષપતરામે છાપ્યું.

અમૂલ્ય.

અમૂલ્ય સ્વીકારવા ન હોય તેણે છાપ્યા મુજબ રકમ
કર્તા તરફ પોષ્ટમની લેખા આવીજ રીતે સફાઈમાં થશે.

નિવેદન.

પ્રિય ! વાંચકવૃંદ !

સચ્ચિદાનંદધન ભક્ત વત્સલ શ્રી પરમ કૃપાનિધાન પરમાત્માએ ભક્ત જનોના કલ્યાણાર્થે આ જગતમાં અવતાર ધારણ કરી જે ચિરઃ સ્મરણીય અનંત લીલાઓ કરી, તે રઘુવંશ શિરોમણી શ્રી રામના અવતારની પવિત્ર જન્મ તિથીને રોજ પ્રગટ થતી આ શ્રીરામ લહરિની ચતુર્થ દહેર, ચોરવાડ નિવાસી બાપ શ્રી ગોકુલદાસ શિવશંકરે સદ્ગત સ્વધર્મ પત્નિ અ. સૌ. દેવકુંવર કાળીદાસના આત્મકલ્યાણાર્થે પ્રગટ કરી જન સેવામાં સાદર કરવાની જે છિત્સાહી ધર્મશીલ સદ્વૃત્તિ દાખવી છે, તે ખાતે તેમને માટે ઉપકાર તથા સદ્ગતના આત્માને કૃપાનિધાન પ્રભુ અખંડ શાંતિ આપે એવી સહજ અભ્યર્થના. રામ.

શ્રી પ્રજાહિતાર્થ મુદ્રાલયના મેનેજર મી. ડાહ્યાબાપ્ત દલપતરામે પોતાના સદ્ગત બંધુ હીરાબાપના લેખક પ્રત્યેના સ્નેહભાવ તેમજ તે સ્વર્ગસ્થ બંધુની ઇશ્વરાબિમુખ ઉચ્ચ વૃત્તિના સ્મરણાર્થે આ લહરિ હાલના સંયોગે પણ ખાસ કિફાયતે વખતસર પ્રગટ થવામાં જે સહાનુભૂતિ અને આત્મભોગ આપ્યો છે તે અર્થે તેમનો પણ મહાન ઉપકાર છે.

પરમકૃપાળુ પરમાત્મા એ પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ આપે એજ અંતિમ પ્રાર્થના.   ॥ ૐ ॥

પ્રભુલાલ પ્રીતમલાલ.

રાગ હરીગીત છંદ.*

હા ! મીઠડી અમરાઈમાં, ટહુકાર કરતી કાકીલા !
 એ મીઠડા ટહુકારમાં, મન મસ્ત બનતાં મોજાલા.
 ટહુકાવડે આ આત્રવન ગંભીર ગાજતું હતું
 અદૃશ્ય થઈ કાં બહાલુડી ! વન આ કયું નહોતું હતું.
 મન સહજ વૈરાગીજ મારું, કે સ્થળે નર ચોટતું
 નિર્વેદ રૂપજ મન સદા તવ શબ્દમાં આજોટતું
 ખવનિ એ મધુર શુભતાં અરે ! વૈરાગ્ય પદ એ ત્યાગતું
 અદૃશ્ય થઈ કાં બહાલુડી ! વન આ કયું નહોતું હતું
 આત્રો અરે ! વનવૃક્ષ તેને કાણુ ઝોળખતું હતું
 ટહુકારથી સધળે બહો ! તેં આત્રવન કીધું છતું
 કરીને છતું અછતું કયું હા ! કાકીલા નથી શોભતું. અં
 વૈરાગીને રાગી કરીને ત્યાગીને ભોગી કરી
 દહેજત બતાવી ગઈ ઉડી ઓ ! દુર મધુરી ! કાં ઠરી ?
 માધુર્યતામાં દુરતા છે વિષમ ! મન નથી ક્ષોભતું. અં
 વેરાન યાતા વાટિકા આ વિશ્વ ઉજડ જણાય છે
 સ્વર સાંભળેલો મીઠડો, બણકાર તેના થાય છે
 હા ! હાય ! પડછંદા પડે કીલકાટના દિલ શોચતું. અં
 રમતી હતી જમતી હતી ફરતી હતી બગિચે બધે
 ગાતી હતી હરિગાન સ્મરતાં શોકનિધિ દહેરો વધે
 નિર્દોષતા તવ ગાનનીમાં પ્રેમનું ઝરણું હતું. અં
 મમ આત્મ પ્રતિબિંબિત તારું રૂપ શું હુંમાં મળ્યું ?
 એ કલ્પના છે શ્રેષ્ઠ પણુ જાતું નથી ક્રમે કળ્યું
 પ્રતિબિંબ મણિ એ બિંબ રામે સ્થિર હો જેવું હતું. અં

*રાગ ઓધવણ સંદેશો.

પ્રેમીલી ! નિર્દોષી ! બહાલી ! બાળકી !
 અસાર જાણી શું છોડ્યો સંસારને
 વિસામો મુજ ભગિનિનો હા ! તું હતી
 પરાણુલી થઈ શું બાંધ્યો તેં પ્યારને !
 પુર્વ સખંધે પંખીકું આવી મળ્યું
 આવરદા પિંજરમાં પુરું પાસને
 રાગ ધરીને દેહ સગા બોલાવતાં
 ત્રય વર્ષે ત્યાં થયો પિંજરનો નાશને.
 રપટ ઉચ્ચારે બોલતી તું આપુડી !
 રમતી જમતી ફરતી ફળિયા માંભળે
 બંધુની બેલડીએ વળગી આવતી
 એ મન હરણી મેના ! દેખું ક્યાંયને.
 સહજ વિરાગી મન થયું મુજ બાલુડી !
 સ્વાર્થ સખંધી જાણી જગના જનને
 નેહ નવો કરવો નવ ગમતો બહાલુડી !
 તુજ મુખ જોતાં આકર્ષાતું મનને.
 સત્સંગે જાતાં તું સાથે આવતી
 રાજ થાતી જોતી સહુનાં મુખને
 થાકીને સુતી મુજ અંકે બાળકી !
 ઉઠાડતાં નવ દેતી કાંઈ દુઃખને.
 બાળપણમાં ભક્તિના બાવો હતા
 ઉગમણુ દેખી હતી વખ્યાની આશને

પ્રે.

પ્રે.

પ્રે.

પ્રે.

પ્રે.

ત્યાં કાળે આ કાળો ફેર કર્યો અરે !

આશા સૌ અંતરની થઈ વિનાશળે.

માત પિતા બ્રાતા માસીની લાડકી !

દુબાણી અમથી શું લાગ્યું દુઃખળે ?

“ નિર્ભય ” ને બય કેમ અરે ! આવી પડ્યો

સદાય માટે હા ! ફેરવીયું મુખળે.

ખાલુડી ! કાલુડી ! બહાલુડી ! અરે !

કળકળવું શેવું એ મારું ભાગ્યળે

આત્મ મણિ તવ રામ સ્વરૂપે શાંતિમાં

વિલસો; ખીલું નહિ ખોલ્યાની જાગ્યળે.

*રાગ ગઝલ બુલબુલ.

મધુરી ! બહાલુડી ! મેના ! ગમ્યું ના પાંજરું કે શું ?

હૃદય બાલે વિદારીને, તજ પિંજર ગમ હોડી !

રણાનુંખંધ પિંજરનો, પુરો શું થઈ ગયો મેના !

કંઈ કું કંઈપના શું શું ? અરે ! રે ! શું ગમ હોડી !

મધુર ગાન સંભળાવી, જીવરને ઝાટકો મારી

કલેજું કાપીને મેના ! અરે ! હા ! શું ગમ હોડી !

મણિમય તું સમું પિંજર, અભિન્ને રામમાં પામી.

ચિરઃશાંતિ સ્વરૂપે તું, વિલસવા શું ગમ હોડી ?

રાગ એજ.*

રચીને રાસ મંડળને, બનાવી ગોપીને ઘેલી

કરીને કૃષ્ણને કાલો, ગમ ક્યાં એ અરે ! બંસી !

*આ નિશાનીવાળાં ચાર પદ ચિ. નિર્ભયના અક્ષર પરથી
અર્થન વેળાએ લખાયેલ છે.

ખરો રસ રાસનો ખંસી, કરામત કૃષ્ણની ખંસી
 અને ગાંડાઈ ગોપીની, ગછ ક્યાં એ અરે ! ખંસી !
 બજ વન જે વિષે ખંસી, બન્યુ એ વન વૃંદાનું
 જાનક રજ પ્રજ વિષે વ્યાપી, ગછ ક્યાં એ અરે ! ખંસી !
 બધામાં શું મળી ગછ તું ? શમાવે શે ? તને સર્વે
 પુષ્પું બળરામ બંધુને, ગછ ક્યાં એ અરે ! ખંસી ?

રાગ એજ.

મૃદંગો પ્રેમનાં આતો, અઝડ હાથે પડ્યાં ક્યાંથી ?
 બળવો જા ! ધીમે ધીમે, જીવાળી ઉખડી જશે.
 અઝડ હાથે કડક નાદે, ડરાવે શું ન સાંભળતા
 જરા શાંતિ મહો વહાણાં ! જીવાળી ઉખડી જશે
 અરે ! રે ! આંગળાં ખીલા—સળી જેવાં કુણાં પાડો
 મૃદુતાથી બળવોને, જીવાળી ઉખડી જશે.
 મણિમય રામ પ્રેમીલી, મૃદુતાથી મૃદંગો એ
 બળવો તોજ ના ! ના ! ના ! જીવાળી ઉખડી જશે.
 રાગ એજ.

શુભાવી પ્રેમ મંત્રોને, ધકેલી હાય ! હડસેલો
 ફજેલી ફાકે દુનિયામાં, તમારી ને અમારી છે.
 સુધા ભોજન જીખ્યાને દહ, કરેથી આંચકી દ્યો એ
 મગજ મારીજ દુનિયામાં, તમારી ને અમારી છે
 હૃદય તંતુ હીલાવીને, જગાવી દાં પડ્યાં મેલો
 અરે ! રે ! હાડમારી હા ! તમારી ને અમારી છે.
 બતાવ્યું તેજ આપોને, મણિરામે સદા સ્થાપો
 નહિ તો હા ! રઝળપાટી, તમારી ને અમારી છે.

રામ એજ.

કહીં તો ચોરમાં ફળાં, કહીં તો ફળમાં ચોરાં
 સગાડ્યાં વિશ્વમાં હા । હા । વિધાતા વેવલો બાળું
 અરે । કાચલ કરી કાળા, બનાવ્યા ઉજ્જા બગલા
 કરી કસ્તૂરી પથુ કૃષ્ણા, વિધાતા વેવલો બાળું.
 બર્યો સાગર કર્યો ખારો, પથુ સુર ધેનુને કીધી
 અઝડ ઉંધા બધા કામા, વિધાતા વેવલો બાળું
 અભિન્ને છે મણિરામે, બતાવે તોય જુદાં તે
 અનોખાં થાય નોખાં ના, વિધાતા વેવલો બાળું

રાગ એજ.

થવાનું ટાળી એ નાંખે, ન થવાનું કરી નાંખે
 વિધિના અંક છેકે છે, સ્વયં એ રામ નહિ વ્યક્તિ.
 કરમની રેખ પર જ્યાં ત્યાં, અહા । હા । મેખ મારે છે
 દીઠી સ્વાનુભવે સાચી, સ્વયં એ રામની શક્તિ.
 બનાવે રંકને રાજ, બનાવે રંક રાજને
 બનાવે જીવ શિવ રૂપે, સ્વયં એ રામની શક્તિ.
 પથર ચિંતામણિ રૂપે, થયો; પહાણો પછી ના, ના,
 અન્યથા એક હા । કરતી, સ્વયં રામે અનુરક્તિ.

રાગ એજ.

વિદેશી પંખીડા ખારા, ઉડી જવું જગેથી હા ।
 નથી વસવું અહીં નિત્યે, વિસામો રાત્રીમાં લીધો.
 ચડી સુમેરની ટોચે, ઉડી સુર વક્ષપર ખેડો
 વિચારો આદ્યાં બારે.

વિ.

મહા ત્યાં મોહનો માળો, સખધી સ્નેહમાં બાંધ્યો
 મનોરથ સૃષ્ટિ એ ખોટી.

વિ.

અરે ! જહાણાં ! તણે સંઝે, જુલાયું જાન ના ઠંઝે
ખરા નિજ હાલ જુઝાયા, વિ.

યતી ઇચ્છા ન ઉડાતું, જડાઈ પાંખ પ્રીતિથી.
ન કેમે બંધનો તુટે, વિ.

બળે મણિરામ જે હેતે, તુરતમાં જીવ તો ચેતે.
પતે પંચાત પ્રોઠી જે, વિ.

પદ રાગ એજ.

અરે ! એ ! કાળ ! પારાધી, ન અટકાવે કૃપાથી જે
ઝપાટો બાણનો તારો, રસિકતા પુણી તો માણી
ઝપટ તર બાણની મારે, અરે છે મોતથી મોઢી
ચળી સાકર થકી મીઠી, મણીને મુકતતા માણી
કદી કાટયાવધિ બીજાં, તીરો વાં ફેંકને સુમે
તથાપિ ભાંગમાં ભકિત, વ્યથામાં દલાણુ હું માણી
જનિ રસની વહે હૃદયે, મણિ મગ્ને બની એમાં
ગળે છે રામ કહી છેલ્લા, ન જાણું ના કશું માણી

રાગ એજ.

સ્વદેશી ! એજ ! બંધુઓ ! સુયોગી ભકત જ્ઞાની હો.
પરમ પ્રેમેજ વંદુ હો, સ્થિતિ તો એ નિરાળી છે.
સ્થિતીજ અવધર્મ મનની જ્યાં, તદન સ્થિર શાંત મનવો જ્યાં
દિદારો રામના છે ત્યાં, પરાકાષ્ટ સ્થિતિ એ છે
સુયોગી યોગ તો કરતો, ચિતવતો જ્ઞાની એ તત્વો
ભગત એ ભેદ ના જોતો, અવસ્થા અંતની એ છે.
તલ્લીનતા ઇષ્ટમાં થાયે, શરિર અભિમાન બ્રહ્માયે

વિરમતી વૃત્તિ જ્યાં ત્યાં એ, અજાણી સ્થિતિ એ છે.
 “સ્થિતી” એ એહદે જતાં, હૃદયમાં સ્ફુરણ સ્ફુરતાં
 મણિ રામેજ ચિંતવતાં, વિચારો કાવ્યમાં કરતાં.

રાગ કાનહો.

ટાણે મળનારં નાણું, નાણે મળનાર ન ટાણું—ટેક.
 ટાણા નાણાના નખરામાં, ટાણું છે શુભ શાણું
 શાણપણું નાણાનું જાણ્યું, એ જાણ્યું ધુળ જાણ્યું. ટા.
 નાણાના નિધિઓ પર એકું, છે ટાણાનું ચાણું
 નાણું બાણું ઉપજવે પણ, ટાણું દેતું ખાણું. ટા.
 ખુમ ખમે નાણાની હાણું, તોયે ન વાયે બહાણું
 ટાણે આકરકું એ બહાણું એ ટાણાનું લહાણું. ટા.
 ટાણું માનવ તનનું મોંધું, કર હરિ હર ગુણ ગાણું
 દિન મણિરામ પ્રભાત પ્રકાશ, ખાણું ટાણું આણું. ટા.

રાગ મોરલી વાગી.

મૂરતી મીઠી અમે રામ રામ મય દીઠી
 સૂરતી મીઠી અમે રામ રામ મય દીઠી. ટેક.
 અદ્વય એકજ અવધેશાની, પરમાનંદ પરમેશાની
 અખિલેશ્વર એ અમરેશાની, ઉતરી ચીઠી. અમે.
 આત્મારામ અખિલ વિહારી, વિશ્વે વ્યાપક એ અવિકારી
 તન મન તૃણા તુટી નઠારી, વિષય અજી. અમે.
 ચાર્તા શાંતિ શાંતિ શાંતિ, બાગી ભવ ભય ભુંડી જાતિ
 પાકે રંગે ચળકે કાંતિ, પ્રેમજી પીઠી. અમે.
 પ્રહ્લાનંદ ખુમારી ખાસી, ચડતાં આપે આપ પ્રકાશી
 ચળકે રામ મણિમય રાશી, દીઠ અદીઠી. અમે.

રાગ એજ.

હર હર શંભો ! દળો દોષ દાહ દુઃખ દંભો;
 સુખકર શંભો ! દળો દોષ દાહ દુઃખ દંભો. ૮૬.
 કશ્યાપકર કશ્યાપ વિસ્તારો, જન અરિ કામાદિકને વારો
 શત્રુ મોહરાજને મારો, મારી ચંભો. ૮૭.
 શમ દમ શાંતિ સુખોની વાડી, માંથી શંકા પાખી ઉડાડી;
 અનુભવ જ્ઞાનાનંદ અગાડી, મુકો સ્તંભો. ૮૮.
 વસવા કૈલાસેજ સ્વદેહે, ન પડીયે ત્રિવિધ તાપ મય ચેહે
 જુમિકા સાતે ચડીયે સ્નેહે, દેળે ખંભો. ૮૯.
 શિવકર સુખકર દુઃખહર વરીયે, ભવ સાગર સ્વાનંદે તરીયે
 હેતે રામ મણિ મય કરીયે, શુભ આરંભો. ૯૦.

રાગ કૃષ્ણજી આવો આ સમે.

ધુંટ ધડીયે ભરાતો, ખુંટ કાળ આવે ધાતો
 લુટે ઝુટે મદમાતોરે પ્રભુજી જગો આ પગે.
 હલાં હલાં હાય ! ભારી, આવી યમરાજ સ્વારી
 ફુંતો સાવ બેઠો હારીરે. પ્રભુજી.
 આગથી હિંગારવાને, જુડ્યાને બચાવવાને
 નિજ જન તારવાને રે. પ્રભુજી.
 સંકટ નિવારો બહાલા ! કેમ હિંધો રામ લાલા !
 કરે મણિ કાલાવાલારે. પ્રભુજી.

રાગ એજ.

વેગે ચાલી બધી વૃત્તિ, દીસે ધારી ધીંગી ધૃતિ
 કરતાં નિષ્કામ કૃત્તિરે આતમ જગો આ ધડી

અમે આબ્યાં બધું મુકી, આપ રૂપે પડ્યાં મુકી
મિથ્યા માયા માથે યુકીરે.

આતમ૦

હોંશ ધારી અમે આબ્યાં, આપમાં તક્ષીન થાવા
નથી ચહું ખીજે જાવારે.

આતમ૦

તત્પરતા તાલાવેલી, તન્મનાટે કાલી ઘેલી
દોડી દોડી આવી બહેલીરે.

આતમ૦

મણિ જ્યોતિમાં મિલાવો, નિજનંદમાં ઝીલાવો
રામ સ્વરૂપે ખીલાવોરે.

આતમ૦

રાગ એજ.

પૃથ્વી પાણી તેજ નહિ, વાયુ કે આકાશ નહિ
નિજ બોધ રૂપ સહીરે, આપજ આત્મારામ હા ।

મન બુદ્ધિ ચિત્ત નહિ, અહંકાર નહિ નહિ
દૃઢતા લીધેલી ગ્રહીરે

આપજ૦

અવસ્થા કે દેહ નહિ, વિભુ પશુ તેનો નહિ
અસીમ ન સીમ રહીરે.

આપજ૦

અજ્ઞા કે પ્રજ્ઞા હું નહિ; સત્યા સત્ય લેશ નહિ
મણિરામ રૂપ લહીરે.

આપજ૦

રાગ ગઝલ.

ગ્રહિ લે ગમાર કંઠે, મણિરામ રતન માળા.

ટેક.

સંસાર કામ કાળા. તણી ત્રોડ મંદ માળા
ધરી લે ઉરે અરે । રે ।

મણિ૦

મદ ખાસડાં તણી તું, ઝટ ફેંક દૂર માળા
દિલ ધાર તું દયાની.

મણિ૦

નહિ તેમ રાખ અંધા, ખળ ડોક ઉંદ જેવી

પ્રિય ખેરી લે પ્રથમથી.

મણિ●

પ્રિય રામ રૂપ ત્રાગે, પ્રેયાં મણિ અભિન્ને
એ ધારી લે તું કંઠે.

મણિ●

રાગ માલકોશ

શરમ છે ! શરમ ! શું પુકારો નશીય
કર્મા કર્મ હીણાં રહ્યાં છે ગરીય.

ટેક.

પ્રયત્નો કરે બાં નમે છે નશીય
પ્રયત્ને રહે ના કદી કા ગરીય.

શરમ●

પ્રયત્નો થતાં ત્યાં કરે છે નશીય;
પ્રભુની કૃપા પામતા એ ગરીય.

શરમ●

પ્રયત્ને થતું પાધરું હા ! નશીય
થયા શ્રીમતો જે હતા હા ! ગરીય. ●

શરમ○

રટો રામ તો ફેરવાતું નશીય
મણિ મેળવોને મટો બા ! ગરીય.

શરમ●

રાગ આજની ઘડી રણિઆમણિ.

કરીયે ગુરૂદેવની પ્રદક્ષિણા

એક આદિ શિવ એજ મુર્તિ—દક્ષિણા જરે.

ટેક.

ચરણ—પંકજે ધરોજ પ્રાણ—દક્ષિણા

બનો જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાનથી સુલક્ષણાજરે.

કરીયે●

કરે કિંકર પર એ કૃપાની ધક્ષણા

પછી વરસે વરસાદ પ્રેમ પ્રેક્ષણાજરે.

કરીયે●

સુક્ષ્મ આત્મ તત્વની કરે નિરિક્ષણા

થતાં તેથી શિષ્યો ખરા વિચિક્ષણાજરે.

કરીયે●

આત્મરામ દેય તત્ત્વમસિ લક્ષણા

રજે જન મણિજ ભક્તિ પ્રેમ લક્ષણાજરે.

કરીયે●

રાગ એજ.

આજે આનંદ બણી બા ! વજો
શ્રીમન્નાથ પદમ પાદ પ્રેમથી ઢગોજીરે.

૨૬.

નમન કરતાં વિનાશ થાયે આમજો
ત્યારે નાથ સ્વરૂપે જણાય શામજોજીરે.

આ.

કુંચી દેય ખુલ્લી જાય તાંગાંની કજો
ત્રૂટે ભોગજને આ બહિર નીકજોજીરે.

આ.

પરમ પંથ લક્ષ્ય લઇ ખરે પથે પજો
જ્ઞાન ભક્તિ સુભાવથી રસે રજો જીરે.

આ.

અભયતાથી મણિરામ પંકિતમાં મજો
ભડક ભાંગી બય ત્યાગી ભાષણા ! બજોજીરે.

આ.

રાગ ઘેલી મુને કીધી શ્રી નંદજીનેનંદે.

મસ્ત હું તો થઈછું શ્રી રામ રસ રંગે
બૂલી હું તો જ્ઞાન સાન ના રહેલ ઢંગેરે
માત્ર અંજલીમાં મેં રામ રસ લીધો

૨૬

ચાખ્યો જરા હજી તો ના અંજલીય પીધો
મસ્ત રસે નિશો ચડાવી ખૂન દીધોરે.

મસ્ત.

લાગીએ ખુમારી હા ! ખૂન એ નિશાની

બૂંસી દીલ પટથી સંસારની નીશાની
છૂટી છેક ગમ છે ગમ દિનને દિશાનીરે

મસ્ત.

ખોલું કે ન ખોલું એ જ્ઞાન કોણ રાખે

ઝોલું કે ન ઝોલું એ સાન કોણ દાખે

જણેજ દશા રસનો આ સ્વાદ જોહ ચાખેરે.

મસ્ત.

મેલાય મણિ કંકરો કદાચ હા ! મહાતા

મૂકાય કદી કંકરો ને રામમણિ સ્હાતા

ન જ્ઞાન કોઈ નિદે કે કોઈ કદિ સ્હાતારે.

મસ્ત.

રાગ કાગળ કૃષ્ણજીને આપજો.

પત્ર પ્રેમનો પઠાવે પ્રભુ પ્યારી

કળમાં પુરા બળમાં પુરા અયોધ્યા વિહારી । બલિહારી ૨૬.

ચિત્ત આપનાજ ખ્યાનમાં ચડેલું

તોય તનકું કેમ કેદમાં પડેલું

ધટીત ના ધટીત કેમ તે ધડેલું

કર્મે માયાકુટ લખી શી । રાવણ સંગ ભારી, બલિહારી । ૫.

ક્ષણું એક ચિત્ત આપમાંજ રાખે

ચર્ધ સ્વતંત્ર તે સ્વરાજ સુખ ચાખે

કુડા કષ્ટ બંધા ક્ષાર સિંધુ નાંખે

મુજ માટે થ્યા નિયમો બંધા વિકરીને, વિકારી બલિહારી । ૫૦

પડી પરવશે કે નામ પ્રભુ લેતાં

બંધા બંધનો ત્રૂટેજ રામ કહેતાં

સ્થિર થાય જે જતા હતાંજ બહેતાં

મુજ માટે શું બંધ થયેલી છેક છુટયાની બારી, બલિહારી । ૫.

તત્ત્વ પ્રેમ મણિ માફને તમારું

છેક જાણે આ કઠોર ચિત્ત મારું

વસે તવ પદાખજે તે સદાય ધારું

રામ રસાળા રાડ સુણો આ કરગરી હું હારી, બલિહારી । ૫૦.

રાગ એજ.

અર્ધ અંગની ન ખોળજોજી ! ખામી

ઝટ વિચારો દુઃખ નિવારો સુર્યકુળ સ્વામી । બહુનામી । ૨૬.

જીભ દાંતથી દખાય કાય ટાણે

નહિ દાંત તે પડાય કહી પહાણે
 અંગ એકય ભાવ સુરા જનો જણે
 એકય ગયું આપણું શું બિન્નતા કું પામી, બહુનામી ! અ.
 મરમ જળ વડેજ ધર કહી બળે ના
 કહી ડાંગ માર્યે જળ જુદા પડે ના
 અંગ દોષ અંગ લક્ષ કહી લડે ના
 દોષ કયો મેં કાચળી ધ્રુવળી પણ હતી અકામી, બહુનામી. અ.
 દુઃખ કુંગરા અરે ! શિરે ઢળેલા
 કબટ કિલ્લા યોગમ ફરી વળેલા
 દુઃખ દરિયા યોપાસ ઉછળેલા
 લક્ષમણને કટુ વેણુ કહેલાં તોય પતિ અનુગામી. બહુનામી. અ.
 મુઠી બાધી બલી પ્રભુજી અહો પધારો
 ધ્રુવળીત આપનું કરી બધું સુધારો
 વિગત વાતની વધુ નહિ વધારો
 રામમણિ નિષ્કામતા જામી એજ અબેદહામી. બહુનામી ? અ.
 રાગ નજર કરે નાથ જરા.
 સજુર ! સજુર ! શાંતિ ! શાંતિ ! શાંતિ નામ પ્યારું
 હરિઃ ૐ ! હરિઃ ૐ ! શાંતિ ધામ તારું. સ. ટેક
 સજ્જનતા શાંતિ સહી, શાંતિ સ્વરૂપ સ્નેહ
 શાંતિ દાંતિ સંકાંતિમાં, સ્વાત્મિયતાનો ગ્રેહ
 અખર કરો વિશ્વનેજ, શાંતિ સ્થાન મારું. સજુર.
 શાંતિ તપને યોગ છે, શાંતિ બક્તિ જ્ઞાન
 પરા બક્તિ એ શાંતિમાં, શાંતિ એ વિજ્ઞાન
 વિશ્વમાથી વૈર આગ શાંતિ જળે ઠારું. સજુર.

શાંતિ પદની સમજ એ, ગુર કૃપામૃત સાન
 શાંત સદા શિવથી મળી, તેનું કીધું દાન
 માન બાન સર્વ તણ, શાંતિ સદા ધારં. સજ્જર૦
 તન મન વિકળ બની રહે, પણ રહે આત્મા શાંત
 પ્રશાંતતા મણિમાં ઝગે, રામ રમાના કાંત
 અમર અજર અડર એજ, શાંત શાંત સારં. સજ્જર૦

પદ રાગ હાસરડાનો.

હાલો ! પોદે પારણીયે મારો રામ હાડીલો. ટક.
 ઘુસકે ધીંગા ! રો નહિ તું, બહાલા મારા વીર !
 શાંત સ્વરૂપે છો સદા તું, ધારણ રાખે ધીર. હાલો.
 પરમ અભય પરમ સખળ, કાળનો તું કાળ
 દેવ દનુજે ડરતા દેખી, હા ! અનુપમ બાળ. હાલો.
 સુંદરતા તુજ આત્મ સ્વરૂપે, ખીલી રહી આ ખૂમ
 હાથ ! મધુરાં ગીતડામાં તું, દીશે આમેદુખ. હાલો.
 રામ રઘુકુળમાંજ મણિ તું, જગનો જીવન પ્રાણ;
 તારણ કરવા વિશ્વ તણું તું આવ્યો રવિકુળ બાણ. હાલો.

રાગ ગઝલ.

કાદંબરી કથામાં, શું સંત કાશ કરતા. ટક.
 સ્વાત્મિય લાલ ચુકી, સ્વાનંદ રાશી પુકી
 આ વિશ્વની વ્યથામાં, શું સંત ! કાશ કરતા
 છોડી કુબેર પદને, ધન રાશીને ધહેલી
 બહુ ચિંથરા જયામાં, શું સંત ! કાશ કરતા
 રામામૃતે વિરાગી, રામામૃતેજ રાગી

મધ; નીરને મથ્યામાં, શું સંત ! કાશ કરતાં
મણિરામ સ્વાત્મ સિધ્ધે, મસ્તાન એ પ્રસિધ્ધે
છટ ! કાંકરા વૃથામાં, શું સંત કાશ કરતાં.

રાગ સુહરવરની ચુંદડી.

જળજે મસ્તોની મસ્તી તે કોક મસ્તાનીયાં માણતાં
શીઠ સમજે સંસારીયાં લોક, દિલે દ્વેષ આણતાં. ટેક.
શુરા વીરા ધીરા હોય તે, જળજે ધીંગાણાનો સ્વાદ;
કાયર કલ્પી તે નહિ શકે, ફાકટ કરતા ફરે બકવાદ. મ.
સ્વામિ સંગે સતી સંચરે, તેનો શંખણીને શું ખ્યાલ;
સર્વસ્વ હોમે બકત બાવથી, થાય નાથના નેહમાં ન્યાય. મ.
દીપ પતંગ જળ મીનને, ઈંદુ ચાતક રવિમાં ફાક;
પ્રેમે અનન્ય બની રહ્યા, માન્યું છંટ વિના બીજું ફાક. મ.
મસ્ત ફકીરી મણિરામની, ચડે દીન દીન દો ગુણ રંગ;
સ્વાનંદ સ્વાત્મ સ્વરાજ્યમાં, બેડાં તખ્તે જીતી વળ્યા જંગ. મ.

રાગ ધોળ,

મેાંત્રી મસ્તી મસ્તાનની, મસ્તો એમાં ગુલતાન;
સોઘી કરતા તે વિશ્વમાં, ફરતા બૂઝીને બાન. મોં. ટેક.
માતા પંખી સ્વરૂપથી, નિત્યે આત્મિય ગાન;
ધડુકે સિંહ સ્વરૂપમાં, બમતા મસ્તીમાં રાન. મોં.
વરસે મેહુલાના રૂપમાં, ઝમુકે આપે હા ! વિગ;
હિંગે પૃથ્વીમાં મસ્ત તે, નોખાં અનોખાં પગ. મોં.
તપતા સૂર્યે નિજ કેન્દ્રમાં, વરસે અમૃત મધ ચંદ્ર;
ગરજે ગગને ધન ધોરમાં, આપે આપ એ ધંદ્ર. મોં.
નદીઓ ઝરણામાં ખગખગે, રમતા મધુરા કરી નાદ;
મણિમય જ્યોત એ મસ્તી, રામામૃતનો લે સ્વાદ. મોં.

શગ લેને લેને દહાવ.

જોને જોને જાતી જોમા । જુવાની જળા	
જુવાની જળારે જેવી જાતી વીજળા.	ટેક.
કાચો કુંભ કાચા કોકા । શક્યો ના કળા;	
પાણી પડ્યો પડમાં પીડા જતો ઓગળા.	જોને.
પંચભૂતનો લોચો આ રહેલો મળા;	
કાળનો ઝપાટો વાગે જશે એ ટળી.	જોને.
સ્વપ્ન ખેલ ખોટા તેમાં જતો કાં ચળી;	
ઉંઘમાં જણાતા જતાં જગતાં ટળી.	જોને.
ખોટા ખેલ માંહે સાચી સાધુ મંડળી.	
મણિરામ રળ, બા, સંગે હડીલા હળા.	જોને.

શગુ એજ.

અરે । અંતવેળા મારો હરિ આવશે;	
હરિ આવશે રે સાચો સ્નેહિ આવશે.	ટેક.
ધ્વજ નિજ આ'ના કેરી, ફરકાવશે	
જનને વિવાજવાને મોળુ લાવશે.	અરે.
આકરી વેળાએ પહોંચી જશે ફાવશે;	
જમને મારીને ત્રાડી, એ હઠાવશે.	અરે.
રંકને રાજી કરીને હા । બચાવશે;	
દીનનો દયાળુ દીલે દાસ દાખશે.	અને.
ચિંતામણિ સ્પર્શી, શાંતિમાં ઠરાવશે	
રામ રામ હા ! અભેદે, તે ભજવશે.	અરે.

રાગ નામની નામની નામનીરે.

હાટડી હાટડી હાટડી રે અમે માંડી હરિ રસ હાટડી. ટેક.
 મોટા ઝવેરી હેતેથી આવે, છોડે ચિંતામણી છાંટડીરે. અ.
 માણિક મોતી હીરા ખરીદી, જતા માહક રામ વાટડીરે. અ.
 છાના વિચરે દેશ વિદેશે, ઝોઢીને પ્રેમ ધન ખાટડીરે. અ.
 મણિ મોઘેરા સાંટવે સ્નેહે, સાચવે રામ રસ ખાટડીરે. અ.

રાગ ઓધવણરે ઘટે તમને.

અરે ! જીવ ! જગત રચ્યું તેં તો
 મુકે જ્યારે મનથી મનન એ તો. ટેક.
 તારાં કર્યાં કર્મજ છે જો તે, મરણ વિના નિત્ય મરે મોતે
 અસારમાં સાર તે શું ગોતે અરે.
 સ્વપ્ના માંહે સૃષ્ટિ ધણી કીધી, ભોગ ભોગવ્યા ને લહાણી લીધી
 જગત યાતાં સર્વેની અસિદ્ધી. અરે.
 રાત્રી અવિદ્યાપી જ્યાં સુધી, દેશકાળ વસ્તુ છે ત્યાં સુધી
 અનુભવ બહાણે ન ઉપાધિ. અરે.
 ક્યારે અને કેમ એને જોતો, જોયું ત્યારે દબે પડ્યું તેતો
 મણિરામ દબે દીકું એ તો. અરે.

રાગ પકડી આંખલીયાની ડાળ.

કરીયો વિવેકી બહાલા સાધુ સંતા રે આવોતો જ્ઞાન ગોઠડીરેજી.
 સદ્બુદ્ધિ જુમી હૃદયાકાશે
 તન તરવર શીળી છાંયરે, ઉધાકું દિલ કોટડીરેજી. કરિયે.
 અકિત સુધારસ ભોજન જમીયે;
 ખર વિજ્ઞાન સુંદર સ્વાદરે, બકે શું વાણી તોતડીરેજી. કરિયે.

સખીજ સમાધિ સેજ બિછાવું;

કરીયે ફેલી ફેવળ રૂપરે તળને વૃત્તિ તોછડીરેજી.

કરિયે●

અહા મણિમય મોહ મયાવી;

અનુભવિયે આતમ રામરે, ઉફેલી માયા કોકડીરેજી.

કરિયે●

રાગ એજ.

ગિરિવર ગગન ગુફામાં શિખરે શૂન્યરે, પરમ પિયુની ખુંપડીરેજી

મુળ આધારથી માથુક ઉપડી

પિયુ કને પુગ્યાનો તલખાટરે ફાટલ વૃત્તિ ખુટડીરેજી.

ગિ●

પટ ચક્રોના ન ગણે રોદા

તેજશ્ચ જતી છારકત વેગરે ધરેલ વૃત્તિ કુંઝડીરેજી.

ગિ●

અવધટ ધટે વાટ કરી લે

પરમ પ્રબળ ઓઢેલ આપરે પ્રિતમવરની સુદડીરેજી.

ગિ●

રામ સરાહે ધન્યા ધન્યા

પિયુમય બની રહી તલ્લીનરે, પરમ પદમાં હું પડીરેજી.

ગિ●

રાગ મુરખ લોક તે શું બલે.

બલી બકિત તો બળવે મારાં બાપલારે

કાયર, કુડાં રણમાંથી બાગી જાય, જમ સંતાય. બલી● ટેક

પડે બુખ શુંલે રીડ શુરા દોડતારે

નપુંસકને નાઠાનો અધિકાર, હા ! લાચાર.

બલી●

લીલાં માયાં લખ હાય ધીરા ધુમતારે

ખીક મરવાની કોણ ત્યાં ધરનાર, ના દરકાર.

બલી●

પેટ ધોંચી કટાર ખુંઝે જંગમારે

અણિ કરમાં ને મૂખે જપે નામ, હૃદય રામ.

બલી●

રાગ એજ.

અજળ જ્ઞાન બાજી જ્ઞાની ખેલતા દીસેરે
 નહિ અજોનો લેશ ત્યાં પ્રવેશ, આધો દેશ. અ. ટેક.
 સૂર્ય ગતિથી એ અધર પંથ કાપતારે
 અંધ પંગુ ત્યાં છેક છે લાચાર, નિરાધાર. અ.
 આત્મ શકત્યાએ ગગનપાર ગાજતારે
 નામે અગ્નિમાં આપ રૂપે આપ, શુદ્ધ ખાપ. અ.
 સ્વાત્મરામ મણિ દામિનીની દમકમારે
 ઝલક ઝલુકે પદ એ અવાચ્ય હાશ ! ચિદાકાશ. અ.

રાગ એજ.

અલખ આવો આવો અમારા દેશમારે
 આપ આવ્યે અજવાળીયાજ થાય, તિમિર જાય. અ. ટેક.
 અલખ ! લખ અજન્મ ! જન્મ ધરી આવજોરે
 દીન વત્સલા ! દયાળ ! દીનાનાથ ! મહો હાથ. અ.
 કરં લખ તૈયારી અલખને વધાવવારે
 મદું લખ હું એવું કરં સન્માન, લઉં નિજાન. અ.
 અલખ એ પદાજ્જ સ્પર્શ મણિ દિવ્યતારે.
 કરે લાખો લખ અલખ આત્મરામ, હા ! વિશ્રામ. અ.

રાગ બજન બુલબુલ.

કનકમય કાંતિથી અગતો, નવલ જાનુ ઉગ્યો આજે
 અમુલો એ ખરો બહાલો ! નિવાળે સર્વ શુભ સાજે
 મુહુર્તે વર્ષના દિવસો, બધા આનંદમાં જાળે
 પરમ સત્તા પ્રભુ કેરી, સદા શિર ઉપરે ગાળે
 વિલાસો ઇંદ્રના પામે, રહસ્યો વેદના જાળે

પિછાણો ભકિતની શક્તિ પ્રણયની રેસ ઉર આણો
મણિ મંડિત માનસમાં, બિરાજે રામની મૂર્તિ
ઉણપ લેશે રહો ના, ના, યજ્ઞે સૌ સિદ્ધિની પૂર્તિ
રાગ એજ.

ચિરઃ સ્મરણીય વિક્રમનાં, અહો ! આ બેસતા વરે
કુટુંબે ધર્મ અર્થોને, સુલાભો મોક્ષના વરસે
સુશાંતિ સુખમાં ઝીલો, મળો કલ્યાણની દહાણો
યજ્ઞે સૌ માંગલિક માર્ગો, ઉદ્ધાન મોદની ખાણો
ધરામાં ધીરતા જામે, સકળ વિષે સુખાબ્ધિની
સ્વ દેશેરો ઉઠતી રહેજે, ટળો બીડ આ ભવાબ્ધિની
પ્રકાશ્યો દિન મણી ગગને, હૃદયમાં તેજ અગકેલું
દિવં આશિષ આનંદે, સદા રહું રામમાં બેસું
રાગ એજ.

સુના સંસારમાં જોતાં, નથી કો હે ! પ્રભુ ! મારું
સુના સંસારમાં રહેતાં, શરણુ છે એક હા ! તારું
સુના સંસારમાં દોતાં, ન આંસુ કાઠ આ મારું
સુના સંસારમાં બેતાં, શરણુ •
સુના સંસારમાં કહેતાં ન માને કંઈ કો મારું
સુના સંસારમાં રહેતાં, શરણુ •
સુના સંસારમાં લેતાં, શરણુ મણિ રામનું સારું
અમુન સંસાર તે કરતું. શરણુ •

રાગ એજ.

વિદેહી રામને ધ્યાને, ધરંતા વૃત્તિ તે બનતી
સદા એ શત્રુની પારે, રહી તે રામમય ભભતી •

હૃદયમાં રામને ગાતે, શુદ્ધિ જ્યાં દેહની યાત્રી
 ન બાળે રામ તે રમતાં, બ્રમણ્યમાં બાટકે પાછી
 ત્રિકાળી સાધનો સામું, ન જોતી એજ હટકેલી
 ગીતાનું ગાન જુલોને, રજા ત્યાં આંસુડાં રેલી
 અહો ! એ જ્ઞાનની યાદી, સ્મૃતિમાં સ્ફુરણો યાતાં
 મણિ વિજ્ઞાન રસ રામે, ઝીલંતા જ્ઞાન એ માતાં
 રાગ એજ.

વૃત્તિને રામ ઉપદેશે, બની જ રામ રૂપે તું
 સમાગમ સુખ શે ! માણું, બનું જો રામ રૂપે હું
 બ્રમર કીટના ન્યાયે, થતું જડ ચેતનાકારે
 થતી પુરુષત્વની પ્રાપ્તી, રહું જો રામ આકારે
 બને જો વૃત્તિ રૂપે તું, બનું જો રામ રૂપે હું
 ગુરુજી રામ કહોછો શું ? બની શિષ્યા વૃત્તિ પુધું
 ન હું તું તેમના વૃત્તિ, અખંડાકાર છું રામે
 ખરી નિવૃત્તિ વૃત્તિની, અવસ્થા એ સ્વયંધામે
 રાગ સહીચારી,

પ્રેમા અહા! હો! પ્રેમા અહા! હો! મીઠા! મધુર ! પ્રેમા અહા ! તું
 ખુબ જમાનાથી તું બહાલા ! જુલ જુલાવો દેય મહાં તું
 જાત્રુને મિત્રે સંતાતો, નિંદા સ્તુતિમાં પગમાં પેસે
 જુમ થતો ખુશાલી મદમાં, ને મુશ્કેલી દુઃખના વેશે
 જીવન ચર્મા કઠિણ ક્રિયામાં, કદી કદી તું જતો લપાઈ
 કાં તો દાની લાભ ગણતરી, માં તું વસતો રહી છુપાઈ
 આજે સૌમાં પરખ્યો પ્યારા ! રામ મણિ સ્વાનંદિ તેજે
 જુલામણીમાં બ્રમ ઉપજગ્યો, પણ આજે આ વધાઈ લેજે

રાગ સહીયારી.

સ્વાનંદી સાગર હેલાવું, પ્રેમળ હોળે હા ! હા ! આને

વિશ્વ બધાને પ્રેમાનંદે, ઝીલાવું દુર્ભાગી લાગે

સામે થાવા સત્તા કાતી ? ને હોયે તો બલે પધારો

મંડળ જનનાં ને મત પથો, મારાં સર્વે સુખ સુધારો

સ્નેહ સુવૃષ્ટિ વરસાવું છું, ત્યાં તો સર્વે ના—ના મોટા

બધા અને જુડા એ સૌમાં, સત્તા મારી ના નહિ ટોટા

શાંતિ મુખમાં ઝીલો જાગી, આત્માનંદે મારો તાળી

મણીમય સૃષ્ટિ રામ રસાળે, રચીને બહેમે દીધા ટાળી

રાગ—ગોપીજનના તો પ્રાણ મારા પ્રભુજીની પાસે.

પ્રેમીલાં જનની વાતો જુઠડાં શું જાણે,

બડકે દેખીને બધા બક્તોના બાવ, પ્રીતિ રીતિમાં ભીતિ નહીં

બક્તોને બાસે.

સાકરને સ્વાદે ખરનું મોતજ થાયે,

શોખીલા જનને મિશ્રી ખાધાનો દાવ.

પ્રીતિ.

બેસોને ભાગવત કામ ન આવે,

વૈષ્ણવ વીરને તે કંઠના પ્રાણ.

પ્રીતિ.

છીપાંને દીવાં સાથે વેર વસેલું,

પ્રાણ પતંગ ત્યાં હોમે સૂજાણ.

પ્રીતિ.

ધ્રુવડની આંખે સૂરજ અંધારું આપે,

ચકવાનો જીવ દેખી હુલસે અપાર.

પ્રીતિ.

અંધાને આરીસો લોઠીસમ લાગે,

આંખોવાળાને મૂખ દેખ્યાનું દાર.

પ્રીતિ.

ખીલાડી ખીરને ઓઢીને ઠાઢે,
 પશુ માનવને તે પ્રાણુ આધાર. પ્રીતિ
 મોતીનો ચારો ચારા હંસો ચરે છે,
 અમલાનું મોત માનસરે નિરધાર. પ્રીતિ
 સંપત્તી વાતમાં સમજે ન કુતરાં,
 સજ્જનો સંપ રાખી નમતા તો જાય. પ્રીતિ
 રનેહ લાગેલો જેને જેની ચીજોમાં,
 તેની ખૂબી સારી તેને સમજાય. પ્રીતિ
 પ્રેમની વાત ખુરી પક્ષીતને લાગે,
 રસીયા રમે છે રંગે રધુવર સાથ. પ્રીતિ
 રંગીલા રંગની છોજો હિડાડે,
 રંગમાં ગાય મણીરામની ગાય. પ્રીતિ

રાગ—વડાલો મારો સાચાનો સંગાથી રામ.
 પ્રભુ પ્રિયતમ પ્યારો હરિને રામ, લખું નાની ચીઠી,
 હરિ વાંચો પ્યાર ધરીને રામ, લખું નાની ચીઠી. ટેક.
 મેં પાપે નવ પાછું જોયું, કુળ આપતણું પણ જોયું,
 નર તન ફાકટમાં જોયું, રામ. લખું.
 દેવા કર કર્યો ન લાંબો, લેવા ચાહું છું આંખો,
 આવળ વાળો નહીં આંખો, રામ, લખું.
 હિંસામાં ઠાઠી હડીયો, નથી મારો જગ કોઈ વડીયો,
 અંગારે બરીયો પડીયો, રામ. લખું.
 કામી કોધી કંકાશી, લુચ્ચો લુડો શંકા શી ?
 મન આગ બજે લંકાશી, રામ, લખું.

બટકયો ભામિનિયો પુઠે, હું ગયો ધસાતો કુઠે,

હવે કેમ હરી તું ત્રુઠે રામ,

લખું.

માથે મોવાળા જેતા, પૃથ્વિ રજકણ કહો કેતા,

અપરાધ ક્યાં મેં તેતા, રામ,

લખું.

નભ તારા ગણી શકાયે, મુજ પાપ નહિ અંકાયે,

હું મેથો એક ટકાએ રામ,

લખું.

અપરાધો રામ ન જોશો, પોતાનો જાણી પોખ્યો

સૌ દર કરીને દોષો, રામ,

લખું.

ફળ આધિન થઈ નિજ બળને, મુકી વૃક્ષ વરે ભૂતળને,

કદી ઝાડ ન વિસરે ફળને, રામ,

લખું.

અગ્નિ શીર ધૂમ ધરે છે, તૂણુ બાર ગિરિ શીર બરે છે,

સાગર શીર શીણુ ફરે છે રામ,

લખું.

હું આડો અવળો વાંકો, હરિ અમિત ક્યોં છે વાંકો,

વાંકો પણ પ્રભુ કહો માંકો, રામ,

લખું.

રાગ—પુનમચાંદની.

છે અવિનાશી એવી રીતી તારે આંગણેરે,

અશરણુ જનને શરણુ રાખ્યાની છે દેવ

તેથી સવાલ નાંખ્યો પોકારી મેં માંગણેરે

દાતારી ભારી દેખાડી દેને દેવ,

છે.

સ્વભાવ કામળતા ભર્યો, કરણુનો બંડાર,

વિના કારણે પણ ગમે, કરવો પર ઉપકાર.

સાધન હીન હીનને પીન બનાવે પ્રેમથીરે

કર્મ પુટ્યાને કર્મી કરતો તુંજ કૃપાળ

બહેમીલાને વાળી તુંજ બચાવે બહેમથીરે

એવો શરણાગત વતસલ તું એક દયાળ,

છે.

પાપ કરી પથર થઈ, ગૌતમનો ધરનાર;
ચરણ કમળ રજવી કરી, પાવન જગ સરકાર.
હિંસાપર પ્રીતિ નીત બીતિ નહીં જેહનેર
એવાં બીલડાં ને ઉધાર્યાં આપ્યું ધામ

વનચર વાનરથી પ્રીતી તેં બાધી વેહથીરે
વિણ શક્તિએ તેંજ કરાવ્યાં મોટાં કામ.

છે.

પંખી જતે ગીધડો, માંસ તણો ખાનાર;
એવું આપ્યું સ્થાન જ્યાં, જોગી નહિ જનાર.

શું સાધન ! શું કર્મો ધર્મો યોગ કર્યાં હતાં રે
પણ પ્રિયતમ તારે ક્યાં છે તેની દરકાર
સન્મુખ થાતાં સહેજ સાધન સર્વ થઈ જતાં રે
બળિયાં બાનાને નથી અડતો કદી વિકાર.

છે.

લોક વેદ મત બહાર જે, તેનો પણ સ્વીકાર;
કીધો કરણસિંધુ તેં, નથી કર્યો ધિક્કાર.
પ્રીતિ જાણી કરણા આણી પ્રાણી પાળીયારે
દારણ દુઃખથી દુઃખીયા તેજ ઉગાર્યાં નાથ
પ્રભુ જન માટે બાના-ના બાધા શું દાળિયારે
રામ ન બટવું એવું પકડી લે પ્રિય હાથ.

છે.

રાગ ઓધવણ સંદેશો.

અવસર આવ્યો આવો પાછો નહિ મળે
નાણું મળશે ટાણું નથી મળનાર જો
જગ જગ જીવડાં નિંદ્રાથી શું રજો
ઉંઘવિષે નથી આત્મસ્વરૂપ રજનાર જો.
વખત તણી ખુબી છે ખાસી ખોટડા
ખો માં ખેર ગયોજ નમી જડનાર જો
ભાગ ભાગ તું બૂધ થઈ તે ભોટડા
નહિં તો નહીં વિષે નહીં પડનાર જો.

અવસર.

અવસર.

તક તીર છુટયું તે પાછું નહિં વળે
અંતે અધા લોકો છે હસનાર ને
સમગ્રવું દૃષ્ટાંતે મરડા માં બળે
સમો પકડવા થા સામો ધસનાર ને.

અવસર૦

જીવતાં બાપ તથી તો સેવા ના કરી
અંતે મેલી ઓઢી માથે પોક ને
પોક મૂકે નહીં શોક જવાનો છે જરી
બગડે બાજી વધુંમાં હસશે લોક ને.

અવસર૦

પ્રાણ છતાં નવ દાન કરાવ્યું હાથથી
પાછળ રાવું તે છે સર્વે ફાંક ને
છેવટ પુલ શાં બેળે ગંગા પાપથી
બાપો મેળવશે નહિ લોક વિશાક ને.

અવસર.

ચેત ચેત ચિંતા મન રાખીને સદા
દાસ પ્રભુ થા રામચરણનો આજ ને
રામ નામની ફેરવ જમ સામે ગદા
નહિં તો આખર છો તું જમનું ખાજ ને. અવસર.

રાગ એજ.

પ્રીતિ જે છેડું તેને પાસે કરે,
દૃષ્ટિ કરી લેને જીવ ત્રિચાર ને;
લાખે કાશ ઉંચો ગગને ચાંદો ફેરે,
ચક્રાર ચંદ્રે બની રહે એક તાર ને.

પ્રીતિ.

આકાશે વાદળ ઉંચેરાં ગડગડે,
ટહુકા મોર કરે વસી વન મોઝાર ને,
એને તો આર્ધાની બ્રાંતિ ના નડે,
હેત હૈયામાં તેથી ટળ્યો વિકાર ને.
કોડ જોજને સૂર્ય રહ્યો નભમાં ફરી,
ચકવાનું છે તેની સાથે તાન ને;

પ્રીતિ.

છેડું હોવાની પીડા તેની પરી,
માત્ર નજીકતામાં જ રમે ગુલતાન જો.

પ્રીતિ.

જેના જેના ચિત્તે જે વસ્તુ રહી,
તે જનને નથી તે આધેરી લેશ જો;
પ્રેમ બાવથી આધું કંઈ રહેતું નથી,
જે સ્થળ હોય તે તેને ખનતું બેશ જો.

પ્રીતિ

સ્થળ સાથે સંબંધ ન તેને છે જરા
ચોટયું મનકું પ્રેમ સ્થાનમાં સ્થિર જો;
બાન લુલી બમી જાયે એવા જન ખરા,
અંતરમાં આનંદ ન થાય અધીર જો.

પ્રીતિ.

એવા પ્રેમી પ્રિયતમથી રંગે રમે
આત્યંતિક સુખ તે કાળે દરશાય જો;
પતિને પણ પ્રીતી રસ પૂરો તે ગમે,
પિયુજ પણ વારે વારે હરખાય જો.

પ્રીતિ.

પ્રેમ તાંતણે બંધાયો તેના છુટે,
બળિયો પણ નિર્જનસમ ત્યાં બંધાય જો;
લહેજત લાખગણી લાખેણી તો લૂટે,
સીતાપતિમાં સ્નેહ શરે સંધાય જો.
સાચી સ્નેહ સુરા પી છાકી જાય તે,
તો પણ પીતાં પીતાં તે ન ધરાય જો;
પડતાં પડતાં પણ ઊઠી પીવાય તે,
રામ મણિ રસ પૂરો ત્યાં ઠેરાય જો

પ્રીતિ.

૧૩.૧૬

રાગ એજ.

સેવા કરતાં મેવા હાથે આવશે,
સર્વ બાવથી વિશ્વંબર દેખાય જો;
મનના જે અભિલાષો તે પુરા થશે,
જુદું જુદું લેશ નહીં લેખાય જો.

સેવા.

સેવ કરીને ફળ સેવા લેવા ચહો,

અન્ય સુખની આશા બાળો બંડ જો;

સ્વર્ગ અધિક સુખ આ અવનિર્માલે લહો,
પ્રતાપશાળી સેવા અતિ પ્રચંડ જો. સેવા.

હરિ આજ્ઞા જેવી સેવા બીજી નથી,

તેથી સંતોષે મન તદ્રૂપ થાય જો,

તોષ વિના સેવન સાધન કહ્યું ના કથી,
ભક્ત જનોની ભવની ભાવઠ જાય જો. સેવા.

બને બધું તે ઇશ્વર ઇચ્છા માનવી;

સુખ દુઃખ ચાતાં લેશ ન મન અચકાય જો;

આપદને આનંદ સમાન ગણે જવી:

મોહ ધરીને મનડું નવ મચકાય જો. સેવા.

લાજ બાજને ગોળી મારી મારવો,

લોકોનાં વચનો નહીં ધરવાં કાન જો;

વિપતિ બાર પડે તે સૂખરૂપ ધારવો,

કદી ન ત્રુટવા દેવું દિલનું તાન જો. સેવા.

મુતવિત નારી ત્રણ તૃણાને ત્રાડવી,

રધુનુંદનમાં રહેવું ધારી બ્યાન જો;

દુરિત દુરાશા દંભી વૃત્તિ છોડવી,

ટાળી દેવા ત્રાસ અને તોફાન જો. સેવા.

અવિચળ ભાવચક્રી ભજવો શ્રી નાથને,

પ્રસન્નતા પણ ઇચ્છતી તેની રાજ જો;

સોંપી દેવો પતિને હાથે હાથને,

મન મોહનમાં માણી લેવી મોજ જો. સેવા.

ઝેવી સેવા સ્નેહે સરખી સાંધરી,
 સરસપણું જે છે સંસારે સાર જો;
 રામમણિમાં પ્રેમી વૃત્તિ બાંધરી,
 તેથી ઝટ ઉતરાશે બવબળ પાર જો.

સેવા.

રાગ બેઠાં મારા નંદવાસે.

હરિ ! ટાણે નહીં જો પહોંચાય, બાના તારાં જોખમાંશે,
 સ્વામી સમો નહીં સચવાય, બાનાં તારાં જોખમાંશે.
 દીલ ઝેથી માફં કચવાય, બાના તારાં જોખમાંશે;
 મન જોડે બણું ગુંચવાય, બાનાં તારાં જોખમાંશે.

ટેક.

હુંતો વાળેલ પાનીયું, તરેકાતું છું જહાજ;
 બવળા ધંધા કર્યા અતિ, નથી કીધાં કદીયે મુકાજ. બાનાં.
 લાજ તજ છે લોકની, પરનીદામાં પ્રેમ;
 આગ અંતરે શોકની, નથી સાચબ્યાં યોગ ને લેમ; બાનાં.
 મનમાં બડકા મદ તણા, અભિમાને છું અંધ;
 જગ જગલમાં બાટકું, સુઝે ઉંધા ઉંધા સ્વામી ધંધ. બાનાં.
 વિષય વાસના અંતરે, બરી રાખી બચકાર;
 સંભાર્યાં નહીં સ્મરને, નથી કાઢ્યા કુળેમ બિકાર. બાનાં.
 સુત વિત નારી સ્નેહમાં, બંધાયો છું બંડ;
 પાપ કર્યામાં પ્રીતડી, બહુ પાપે પોણું છું આ પંડ. બાનાં.
 કામ નકામાં બહુ કીધાં, બૂંડા પારાવાર;
 આશા શાને રાખવી, જપજ હું કર્યાથી આ બવપાર. બાનાં.
 મારાં કમવડે નથી, અંતરે ઝોકે આશ;
 હાથ પડ્યા હેઠા હરિ, હું તો છેક બન્યો છું નિરાશ. બાનાં.

તું તારે તો હું તરે, ખીજો નથી ઉપાય;
 અરે શું બાનું લાજશે, મને ચિંતા ચિતે ધણી થાય. બાનાં.
 લજવાશે બાનું કદી, પછી ભજવાનું કાણુ;
 વિચાર કરીને વાલમાં, ધર બાણુ ધનુષને ત્રાણુ. બાનાં.
 પત રાખી બાના તણી, રામ પ્રભુ જન તાર;
 તારી લાજ જશે જગે, કદી તૂટી જશે મારો તાર. બાનાં.

રાગ એજ.

ઝટ જગી જો જો જગદીશ, વેળા મારી વહી જશે;
 શીદ રાખી બેઠા છો રીશ, વેળા મારી વહી જશે.
 સંભળાતી નથી મારી ચીશ, વેળા મારી વહી જશે;
 કંઈકાણુ કૃપા કરો ધ્રુશ, વેળા મારી વહી જશે. ટેક.
 દીન દયાળુ દયા કરો, દુષ્ટ દમન હે દેવ;
 કિંકરનાં દુઃખ દાપવા, હરી તમને અનાદિની દેવ. વેળા.
 દુઃખ દેવું નિજ દાસને, ઘટે નહીં ધનસ્યામ;
 વાર લગાડો માં ધણી, બહુ પામું પીડા ન આરામ. વેળા.
 જપ બ્રૂયો જંજગમાં, જીવન વાળ્યો દાંટ,
 નામ વિસારી નાથજી, ધણા ધડીયા ઊધા ઉંધા ખાટ. વેળા.
 તપ ત્રોડયું તૃણા થકી, ત્રેવક લેશ ન કીધ;
 તાણા તાણુ કરી અતિ, નહીં સ્થાવો લાખેણો મેં લીધ. વેળા.
 વ્રતમાં વગદા વીણીયાં, વંઠી કરી વગાર;
 વિશ્વપતિ તો વિસર્ધા, તેની ચિંતા કરી ન લગાર. વેળા.
 નિયમ પાળ્યા નેહથી, નામે ચુક્યો નાથ;
 નકરો થઇ જગમાં ફર્યો, નહિં લીધો સાધુનો સંગાથ. વેળા.

સાધનર્મા સમજી નહીં, જાણું નહીં શમ દમ;
 અવસર આવ્યો આકરો, હવે ઝાલી જવાના છે જમ, વેળા.
 કયા સુધા નથી આવતી, અભિમાને છું અંધ;
 મનર્મા મમતજરી ધણી, બહુ નામે છોડો તમે અંધ. વેળા.
 સમજણ નહિં સેવા તણી, નહિં ધ્યાન કે દાન;
 કોઈ કપટ કરવા ગમે, જમમાંહે જમું નથી જાન. વેળા.
 હે અખિશેશ્વર આ ધડી, જવા દો મારા આપ;
 પ્રભુરામ શરણે પડ્યો, બળે બાળી દેજો બધા પાપ. વેળા.

રાગ વાગે રૂડી વાંસલડી.

સહુ વિષયોમાં વૈરાગ, છે મુશ્કેલ થવો,
 નાહકના ખેંચી રાગ, મુખથી શીદ લવો. ટેક.
 જોગી જોગી ને સંન્યાસી, જ્ઞાની મૂઠ ગમાર ર,
 નિર્ધનને ધનવંતોને પણ, છે ધનની તકરાર, છે.
 ધણા ગધેડા ધર છોડીને, વનમાં વસવા જાય ર,
 ઓઢેલું ખાવાને પાછા, ઝટ વિષયે અંધાય, છે.
 રખડે રાને ચૈ વૈરાગી, તો પણ સ્ત્રીમાં દીધ ર,
 એવાને વૈરાગ થવાની, હજી છે ઝાઝી દીધ, છે.
 ખેંચી લાવે છે ઇંદ્રિયો, વિષય વિષે મન હાય ર,
 શમ દમ સાધન કરો સામટાં, એકે સિદ્ધ ન થાય, છે.
 બળીયો બહુ મન વેગી ઘોડો, ચડે ન એક લગામ ર,
 તે પકડયાની વાત કરે તે, મોટો મૂર્ખ હજામ, છે.
 શાઓના ઉપદેશો સાચા, કાચા નિવડે સર્વ ર,
 મન ફટકે તો મુની મોટાના, મેલાવે ઝટ ગર્વ, છે.

તપસી સપત્ત્યા તૃપ્ત્યા તોરે, જોગી ભૂત્યા જોગ રે,
 જ્ઞાન ધ્યાનને જ્ઞાન ભુક્તાણું, હસતા વાળ્યા રામ,
 દદ વૈરાગ થવો એતો છે, ખાંડા ફેરી ધાર રે,
 રામ મણિ જન પર રીઝે તો, થાયે બેડા પાર,
 રાગ એજ.

ઉં.

ઉ.

હસ તોજળચંદ્ર જણાય, માયા છે એવી,
 સરિતામાં સ્વપ્ને તણાય, માયા છે એરી. ટેક.

છાયા ને અંધારૂં એવાં, નોખાં નોખાં નામ રે,
 એક છતાં પણ નોખાં જાણે, એ માયાનું કામ, માયા.

સૂરજ સામે હાથ ધરે તો, અગ્નિ સમ દેખાય રે,
 મૂળ તો છે અગ્નિનીયો તોપણ, વૃક્ષ જાણે યદ્ય જાય, માયા.

પતંગીયું જોઈને કાંઈ માને, એતો ઝળકે આગ રે,
 કુશભાળામાં અંધારામાં, જોવો જાણે નાગ, માયા.

કામ કાચનું પાણી બરેલું, અગ્નિની નાખી જોય રે,
 જોતામાં બહુ જાડી લાગે, સમજે તો જામ જોય, માયા.

ફેર ચડે પોતાને તેથી, ફરતું લાગે સર્વ રે,
 કમળા વાળો પીળું જાણે, પણ છૂટે નહિ ગર્વ, માયા.

સન્નિપાતમાં બકતાં નજરે, આવે જે દેખાવ રે,
 તે સાચા માને પણ આખર, સધળો ખોટો જાવ, માયા.

પદાર્થ જે જે રૂપે જાણે, તેને માને સાચ રે,
 હીરો હશે માનીને મૂખાં, ઝડપે ખોટો કાચ, માયા.

અધટિત ધટના હરિમાયાની, કશું કેટલી વાત રે,
 રામ મણિ બજ જાણે સધળી, માયાની પંચાત, માયા.

રાગ એજ.

શન્યે સમજાયે સાચ, એ બળ માયાનું,
 કોહિનૂર સમ લાગે કાચ, એ બળ માયાનું. ટેક.
 ભગવાં પ્હેરી મુંડ મુડાવી, લઇ બેસે સંન્યાસ રે,
 ભોગોમાં મન ભમતું આવે, થાય પુરો ઉપહાસ, એ.
 પ્રાણાયામ કરીને સમાધિ, સૂધી સાધે યોગ રે,
 મઠ આશ્રમમાં મમતા વળગે, મનમાં વાધે રોગ, એ.
 માયું ગુફામાં ધાંલીને, રહે ધરી વેરાગ રે,
 દિલમાં તૃષ્ણા રૂપ કુંકવે, ઝેરો તક્ષક નાગ, એ.
 વરકત થઇ બહુ વંઠો જતા, ચપટી કરવા ચાહ રે,
 ચપટીમાં ભક્તિ બૂલાતી, કામક્રોધ બળ દાહ, એ.
 વંશે પરંપરાથી ગુર થઇ, બટકે રળવા દામ રે,
 શીષોનું ધન ધૂતી ખાયે, ધરી ઉપદેશક નામ, એ.
 નામ ધર્મ પશુ કામાં કુડા, નાણાની મોકાણુ રે,
 બોધ ઉપર મીંડુ મૂક્યું થઇ, ધન હરવા રોકાણુ, એ.
 પ્રસાદ મીઠા ગળાયે ગંડુ, બજન ઉપર નહિં આવ રે,
 સાધન સંપન્ન હોય છતાં પણ, બોલે દરિએ નાંવ. એ.
 પ્રપંચ ટાળી મમતા ખાળી, બળય જે મણિ રામ રે,
 મુંચવણવાળી જળો સધળી, છૂટી જાય તમામ, એ.
 રાગ મુખમાંની માયા મને લાગીરે.
 મહિમા મોહનનો મહા મોટોરે. જીવ લે જણી, મહીમા. ટેક.
 સનકાદિક શુકે જાણ્યો, જાણ્યા પરમાણુ માણ્યો,
 આણ્યો નહિં એકે મનમાં ટોટોરે, જીવ.

વરલા જણીને ભુડયા, તેણે જમડાને ગુડયા,	
ભાસ્યું જગ પાણીનો પરપોટોરે,	જીવ.
કાળને ઠેલી ચાલ્યા, તે જન વૈકુંઠે મહાલ્યા,	
જ્યાં નહિં માયાનો ગડખડ ગોટોરે,	જીવ.
પહોંચ્યા તે પગમાં ખાટયા, દંભ દ્વેષાદિક દાટયા,	
બીજા એ અમથી દીધી દોટોરે,	જીવ.
પરમેશ્વર પદ છ મોટું, મૂરખાને લાગે ખોટું,	
એવાનો જગમાં નથી જોટોરે,	જીવ.
મણિ પતિ રામ સાચો, પ્રીતમ પદરજમાં નાચો,	
લેશ નહિં લાગે કાળ ઝોટોરે,	જીવ.

રાગ એજ.

નામ જપ્યાનો છંદ લાગ્યોરે, રધુવર પ્યારા, નામ.	ટેક.
નામ મેં મુખથી લીધું, અમૃત હેતેથી પીધું,	
જીવડો જંજળમાંથી જાગ્યોરે,	રધુ.
હૃદયે સુધા રસ જામ્યો, વાસના મહવો વામ્યો,	
એક પુજ પદમાં પ્રેમ લાગ્યોરે,	રધુ.
મમતાની ગાંઠ ગાળી, હું પદની હામ ટાળી,	
જમણાનો ભેદ જુડો લાગ્યોરે,	રધુ.
લાધી ગદ નામ ચાવી, નિર્મળતા મનમાં આવી,	
વશમે તૃણાનો કુંડ તાગ્યોરે,	રધુ.
પ્રકાશ અંતરમાં પડીયો, હીરલો ખોવાયો જડીયો,	
નામ સુખધામ રચુકા વાગ્યોરે,	રધુ.

શોક સંતાપ સમતા, રસીયાથી રંગે રમતા,
મણિરામ નામે અનુરાગેરે,

રધુ.

રાગ એજ.

નામની માથે જઈ વારીરે, વહાલા તારા નામની ટેક.

સુધાનો સાર સાચો, રસ એ વિનાનો કાચો,

નામ સુધાનો સ્વાદ ભારીરે, વહાલા.

જૂતળનાં રાજ લુંડાં, ઓવારી નાંખું લુંડાં,

નાથના નામની બહીહારીરે, વહાલા.

શંકર એ સ્વાદ જણે, શુદ્ધ સરખા પિછાણે,

ભરતે ભભકાવી પ્રીત સારીરે, વહાલા.

નામ નિત્યાનંદ આપે, નારાયણ ધામે થાપે,

જપ તપની ત્યાં ન ચાલે કારીરે, વહાલા.

મહારસ જણે તે માણે, અંતરમાં ઉભરે આણે,

મોહ મદ મમતા જય મારીરે, વહાલા.

મણિરામ રસ છે મીઠો, મીઠો નવ ખીજે દીઠો,

અંતર અગ્નિએ રસથી ઠારીરે, વહાલા.

રાગ ધડુસલો.

ચિન્હો બતાવું સુપ્રેમનાંરે, માણે જણે જે જન,

અવર જનો ત્યાં આપણા, નહી દેખે રતન,

પ્રીતિની રીત પુરી આકરી.

ચંદ્રે ચંદ્રાર ધ્યાન ચોટીયુંરે, તેથી ઇંતરા ખાય,

દાઝયો બળ્યાની આપદા, લેશ તેને નવ થાય. પ્રીતિ.

ભમરો કાપે કાષ્ટનેરે, કમળ કુમળે બંધાય,
 બેઠ પામે એ પ્રેમનો, સ્નેહ સાચો સંધાય.   પ્રીતિ.
 પ્રેમ પતંગનો દીપમરિ, બાળા નાખે છે અંગ,
 સમજે શૂરા કાષ્ઠ મર્મમા, ચડે તેને સુરંગ.   પ્રીતિ.
 હરણાંતે હેત ધણું ગાનમરિ, મોત કરતાં કણુસ,
 એવાં પ્રેમી હરી જન જે, કરે કાયા તે કુસ.   પ્રીતિ.
 પ્રેમ પ્રભાવ સતી દાખવેરે, બળે સ્વામી શય સાથ,
 સમજ રહસ્ય એ સ્નેહનું, ગાવી ગોવિંદ ગાય.   પ્રીતિ.
 સ્નેહે રંગાય દીવ સાચથીરે, જુલે જાન તાન સાન,
 પ્રીતિનું પાત્ર પોતે બને, આઠે પ્હોર પ્રેમ ધ્યાન, પ્રીતિ.
 પ્રેમ સુ પ્રેમને પ્રેમમરિ, દીન રેન ગુલતાન,
 પ્રેમ નિશાથી રહો કયો, અખંડ પ્રેમ રસપાન.   પ્રીતિ.
 મત્સર ને માન મદ સાં મરેરે, બળે કામ લોભ કોષ,
 આકરડો અંતરમાં ઉછળે, મણિરામ પ્રેમ ધોષ.   પ્રીતિ.

રાગ એજ.

દેળે દયા દરી દીનને, દુઃખ હરનારં દાન,
 હાથે છતાં નવ વાવરે, ખરો નર તે નાદાન.
 દાને દેતાં ધન નહીં ધટે.
 દુકડો પડે હાથી મુખથીગે, નથી બૂખે મરનાર,
 લાખો જીવડા તેથી નીભશે, એવા બનજો દાતાર.   દાને.
 વાદળા સાગર ઉલેચતારે, નથી ધટતું ત્યાં નીર,
 જગમાં રેલમ છેલ ધાયછે, જુઓ વિચારી વીર.   દાને.

ગરમી આપે સુરજ વિશ્વનેરે, ટકે પ્રાણીના પ્રાણ,
નેથી તેના ધરમાં નથી, થતી ગરમીની તાણ. દાને.

અંદ્ર અમૃત વરસાવીનેરે, પોષે જીવનું જીવન,
પડતો દુકાળ સુધાનો નથી, અંદ્ર રહેછે પ્રસન્ન. દાને.

કાશ ચાલે વાવપર ધણારે, પીયે ખેતર જીવ ખાસ,
જેમ ખેંચે તેમ જળ વધે, નથી પડતી તંગાશ. દાને.

રાજા આપે કદી રાંકનેરે, ભરી ચપટી ને લોટ,
હિસટા ખજના ખસકશે, નથી પડવાની ખોટ. દાને.

ધનને દોલતમાં દેખાજેરે, હિઠી કાળરૂપી આમ,
બળતાંમાંથીજ બચાવવા, દાન દીધાનો લાભ. દાને.

અંતે જશે ધન હાથથીરે, નથી અચળ રહેનાર,
દીધું દાને કામ લાગશે, મણિરામ દરબાર. દાને.

રાગ જીવ જોને અભાગીયા બાગીરે ઉંધ તને કેમ આવે.

મારું મનડું મોહનજીમાં લાગ્યુંરે, ઉંધ મને એમ આવે.

મોત મૂખપર ખાસડું વાગ્યુંરે, ઉંધ.

ચિત્ત ચોટ્યું ચતુર્જી રૂપેરે, ઉંધ.

નહિ ચિંતાના ધુપ હવે ધુપેરે. ઉંધ.

બહુનામીમાં શુદ્ધિ બેઠીરે. ઉંધ.

પુરી પ્રીતે પ્રીતમમાં પેઠીરે, ઉંધ.

અહંભાવ અવિનાશીમાં બાંધ્યોરે, ઉંધ.

શરવીરતાથી રનેહ સાંધ્યોરે, ઉંધ.

પ્રાણ પ્રાણના પ્રાણમાં પેઠારે, ઉંધ.

સ્થિરતાથી સ્થાનકમાં બેઠારે, ઉંધ.

રૂવે રૂવે રણુકારે ચાતોર,	ઉંપ.
સદાકાળ રૂરં મદમાતોર,	ઉંપ.
બધું બહારનું બાન તો ભૂલાણુંરે,	ઉંપ.
પુરા પ્રેમને પારણે બુલાણુંરે,	ઉંપ.
ત્રણે કાળને અવસ્થા ગાળ્યારે,	ઉંપ.
હતાં બૂદાં બધાં બેળાં બાળ્યારે,	ઉંપ.
કેદ બેદ ખેદ છેલ્લા અબેદરે,	ઉંપ.
બેદબાવમાં ચિત્ત હવે કા દેરે,	ઉંપ.
મણિરામ સંગ રંગમાં રમુંછુંરે,	ઉંપ.
ધણો નાથને દિલમાં ગમુંછુંરે,	ઉંપ.

રાગ—ખોટ ખાધી શ્રી નાથ ખોટ ખાધી.

ગયો બાલી હે નીચ ગયો બાલી,
અંતકાળે નથી કોઇ વાલી. હે ટક.
મરડાયો મોટાઇ મન રાખી, શરા સંતની શીખ નવ સાખી,
રોહસુધા ન રોહથી ચાખી, અભિમાનમાં મુવો મૂઢ મ્હાલી. હે.
અલ્યા કાને કહે છે તું ગહારા, જરી જોને નથી કોઇ તારા,
ખોલી આંખ જો દેખતો ન્યારા, તાણુ પાપની પખાલ કાં પખાલી હે.
અંત વેળા ન કોઇ કામ આવે, કદી આવે ન જોર કાનું કાવે,
જમ જખરાનું માન તો મુકાવે, શીદ માથે તું રાખ પાપ ડાલી. હે.
આસ છુટે ને પોકરાણુ મૂકે, ખોડ્યામાં બાલીને પુકે,
કદી પ્રેત પ્રેત પાપીયાં હુંકે, કરી ખેડો ખોખા બુદિ કાલી. હે.
મુકે જાતીએ બાવળના ફુંકાં, નફી પડે લખાડ લેશ બૂકાં,

હાલ હેતે બજાવતાં ઉઠાં, બધી બજા કાયલાની દલાલી. હે.
 ગામે ભોટું લુહાર તેમ ગામે, ખોળા ખોળા બદલાઓ બાળે
 ઘેર આવી ખોટું મોટું વાળે, મરી જ માં મોહે તું મુલાલી. હે.
 ઉપર ઉપરથી રાદણાં રાવાશે, કાષ્ટ એહે પડવા નહીં ધાશે,
 સુતક કાલીને સુખકું ખાશે, સગાં સાચા નથી કા સુચાલી. હે.
 કાઠ આધાં દરામીને હાંકી, એની વૃત્તિ વળેલીછે વાંકી,
 કિમત જૂઠું સ્નેહની લે આંકી, મણિરામથી : રંગતાલી. હે.

રાગ એજ.

મોથ મારી શું નાથ, મોથ મારી,
 લીધા મોટા મોટાને ઉગારી, શું નાથ. ટેક.
 કપી રાજતો વાનરનો રાજ, બચાવાને ઉઠયા બની તાજ,
 રંક માટે મટયા શું સાજ, દયાનિષ્ઠિ દેખોને વિચારી, શું.
 વિભિષણુ તો રાવણુનો બાઈ, જેની સાથે થાવાની લડાઈ,
 કયો પોતાનો શાની નવાઈ, ગર્જ માટે થયા બયહારી. શું.
 વિદુર રાજનો ત્રીજો ભાગ માગે, એને ઘેરે ગયા અનુરાગે,
 તેથી મનમાં મોટાઈ શીદ લાગે, હરિ રાંકને મુકો કા વિસારી. શું.
 સગાં માટે અજુન રથ હાંકયો, જનકગજનો પૂર પ્રેમ પાકયો,
 ત્યારે સ્નેહરસ ફાકડો ફાકયો, એમાં કામાં કીધા શું બારી. શું.
 પ્રેમ રંગમાં જોખીઓ ઘેલી, તેની સંગે કીધી રંગ ફેલી,
 મુક્યાં રાંક માખાપને ધકેલી. નથી લીધા નમાલા ઉધારી, શું.
 હજી ઝાઝા વાંકા શું ખોલાવો, ધંધા ખોટના શાને ખોલાવો,
 મારા અંતરની આગને ઓલાવો, હરિ શાને જાઓછો હારો, શું.

ગર્વ દારી ગરીબ કાં સનાવો, સીધા સ્નેહના માર્ગો ખતાવો,
મારા પાપની પંચાત તો પતાવો, એવાં પાપ કે ન ચાહે શું કારી, શું.
કષ્ટ કાપો કંગાવના બહાવા, ક્રોધ કરશે નહિ હરિ ઠાલા,
જમ છાતીમાં બોંકળે ભાલા, મણિરામ પદમાં હ્યો સ્વકારી. શું.

રાગ એજ.

ઓથ તારી, શ્રીરામ ઓથ તારી,
નહી લોથ રખડાવશે મહારી,

શ્રી. ટેક.

સર્વ ત્યાગી શરણમાં ચૂક્યો, મમતીંસાનો સંગ રંગ મૂક્યો,
અહંકારનો આંકડો ચૂક્યો, રંભો આશ અવિનાશ તુજ ધારી, શ્રી.
કુડી મ્લપના ચિત્તથી કઢી, વિષય વાસનાની જળ વાઢી,
વળગેલી હતી ગૂઢ ગાઢી, હવે બેઠો તદ્દન પરવારી, શ્રી.

દીઠા નાતા જગતના જૂઠા, રહે રાખી તેને રામ રૂઠા,
જાણ્યું છૂટે તેને દરિ ત્રુઠા, ખરી વાતો વિવેકે વિચારી, શ્રી.
જાણી લીધું જગત આ ખેડું, નહીં ઝાઝવાનાં નીર લોડું,
હવે નાથ તુજ પદમાં લોડું, જીવર ભાવે બનો ભયહારી. શ્રી.
નહી પાછલાં પાપને જોશે, નહીં દારથી મારશે ઠોંસો,
નર્ક ખાડે નહીં નાથ ખોંસો, નહીં મુકશે નાથજી વિસારી. શ્રી.
જણે બરોંસાની બેંસ જો પાડો, કાણ ત્યારે પૂરે ખોટ ખાડો,
નહીં થજે દીવાનાથ આડો, મન તારો બરોંસો છે ભારી, શ્રી.
કામ ટાણે નથી વાર કીધી, ઠાણું જાણી ત્રીકમ શુધ લીધી,
અનાદિની પડી રીત સીધી, મને કાઢશે માં શીટકારી, શ્રી.
ગમે તેવો પય નાથ હું તારો. છોડવાથી નથી છેક આશ,
કરવાથી ન થાઈશ ન્યારો, મણિરામ નિજ દાસ હ્યો તારી. શ્રી.

રાગ ભગવતને ભજી લેને રે.

ધડપણ તો ગભરાવે રે,
ફૂંચણ તો ખુબ આવે રે.

જો તું જરા. ટેક.

અંગે અંગ પડતાં હીલું, કાચું પણ થાતાં વીલું,
પણ મન હઠીલું બટકાવે રે. જો તું.

દીનપર દીન દેહ દુખળી, થાતાં કાયા એ કુખડી,
આશાએ ઉછળી રઝળાવે રે. જો તું.

તક તો ત્રુટયાની આવે, તો પણ તંતુ લખાવે,
ચાળા ચુથાવે નાજ કાવે રે. જો તું.

બયકારી હાલત બારી, બાળી મણિરામે ચારી,
કરવા તૈયારી કર બાવે રે. જો તું.

રાગ ધન્યાશ્રી.

કાળ અને સુવિચાર હમારા ખરા મોજળીદાર. કા. રેક.

તેઓએ ગતિ પોતાની તે, સમ કીધી શ્રી કાર. હ.

ચામી માટી રેતી કરાં, પડ પકળ્યાં નિરધાર. હ.

રવીથી જળને ઉપજાવીને, રેડયું સરખી ધાર. હ.

મણી રામે રાખેલો એમાં, વિરલા મેળવનાર. હ.

રાગ ગરબી.

કરણ કરણામાં રાજરે કરણાનિધિ પ્રભુ પોતે છે.

કરણાથી શોભે કાજરે કરણાનિધિ પ્રભુ પોતે છે.

કરણા મનમાં હે રાખોરે. કં. તો સ્વાદ સુધાતો ચાખોરે. કં.

કરણી-કરણા સૌ ઉપર રે. કં. ઉપર એ મોટું જૂખર રે. કં.

કરણાળુ વચનો બોલેરે. કં. રાગએ નહિ તે તોલેરે. કં.

જેને કરણા કરવા પ્રીતિરે. કં. યમરાજ તણી નહી બીતિરે. કં.

કરણાળુ જો મન થાશેરે. કં. મણિરામ કરણા પાસેરે. કં.

રાગ એકવાર લંકા જાજે હો.

રામ રસ રંગ સિંધુ ઝીલો આનંદમાં

છોડીને કામ ધામ ચીલો આનંદમાં

રંગે સુરંગ સંગ મહાલો. આ. હંગે સુધારી સાથ માલો. આ.
 હરેર માય ગાણું સાંભળજો. આ. માને ગમ ત્યાગીતું બળજો. આ.
 ચાવા તલ્લીન રસ રૂપે. આ. વાણી મન રાખ ખૂબ ચૂપે. આ.
 ધરની પંચાત ધેર રાખો. આ. બળને ન ગંધ ઝેની દાખો. આ.
 આઘી જાળળ આજ ઠેલો. આ. નિંદા નકામી ગણી મેલો. આ.
 નીચે જા બેશી ધર શાંતિ. આ. છોડી દે દિલ્હાની જાંતિ. આ.
 શાંતિ રસ સિંધુ રમ થાતું. આ. જાંતિમય વિશ્વ છોડ જાતું. આ.
 દગમાંથી રામ કાઢ બહાલા. આ. રગમાંથી રાગ કાઢ ઠાલા. આ.
 આપે તું આપ એક સાચો. આ. જાણીને માણુ થાન કાચો. આ.
 નીચે જા તળીયે તું ડૂબી. આ. રામમણિ શોધી જો ખૂબી. આ.

રાગ એજ.

સખીઓ. મળી સહુ આવો આનંદમાં
 લેવા બળનનો લ્હાવો. આનંદમાં.
 એક ખીજને કહાવો. આ. હેરિયી હાથ તમે રહાવો. આ.
 સતસંગ ગંગામાં નહાઓ. આ. પ્રેમે પ્રજુ ગુણુ ગાઓ. આ.
 હરિજનથી દૂર તમે જાઓ, આ. હરિજનને હેતેથી ચહાઓ. આ.
 મનરૂપી ખેતર ખેડાવો. આ. ભક્તિનાં ખીજો વવરાવો. આ.
 પ્રેમરૂપી પાણી પવરાવો. આ. નિંદાનાં નિંદણુ કહાવો. આ.
 કામકોષ એરડા વઢાવો. આ. ખેતીને વાડથી ખચાવો. આ.
 લણુવા નીચાં નમો નમાવો. આ. કણુનાં કાઠાર હા ! બરાવો. આ.
 ભક્તિકણુ ખાજો ખવરાવો. આ. રામમણિ લ્હાવ લેવરાવો. આ.

॥ ૐ ॥

શાંતિ:

શાંતિ:

શાંતિ:

॥ ૐ ॥

રામ સહોઆરી.

સુધારકો સાચા જોષએ છે, નહિ બીજાના પણ પોતાના
 વિષયતણા વિદ્યાશય ફરી, ડીઝી વાળા ? ના, ના, ના, ના,
 પણ મન ઉપર કાણુ જેણે, પ્રાપ્ત કરેલો એવા સાચા
 દેવી આનંદી હિમરના, પગાર સ્વાતિમય પદ શું કાચા ?
 અરજી કરજો પણ બીખારી, પેઠે આજીજી નહિ ચાલે
 • પણ દ્રઢતાથી આજ્ઞા રૂપે, કરનારા તે સુખે મહાલે
 દોરક પારક વિશ્વોનો જે, અરજી કરવી તેની તરફ
 જે અરજીમાં કળકે રૂડા રામ મણી હા । હરફે હરફે.

રાગ એજ.

હૃદય મણિથી કિરણો વિશ્વે લાતાં હેલાતાં આત્મા
 પ્રકાશમાં ખજાડો નાલા, ગણિમાં તેના રહેતાં આત્મા
 વિષ વિષ જાતિ વસ્તુ જગમાં, આરંપારે પ્રકાશનુરી
 એ કિરણો એ કાંધી સર્વે, છૂપ્યાની ના જડતી બારી
 સર્વ વિલાસો સર્વે બાજુ, જેવું છે તેવું દેખાડ્યું
 કળા અહો એ અદ્ભુત બારે પ્રેમ સ્વરૂપે જગ પેખાડ્યું
 મણિ મહત્વે રામ રસાળો, રસ રૂપે આપે એ દોડો
 કહું કહો શું અરે । મણિ કે, રામ રસીલો છે હા । મીઠો.

ચોરવાડકર પ્રભુલાલ પ્રીતમલાલ પઢિયાર કૃત

રામવીણા.

જ્ઞાન વેરાઅ અને ભક્તિનાં સર્વોત્તમ રહસ્ય પ્રકાશક ૧૦
અન્નોનું ૫૫૦ પાનાનું સુંદર કામળપર જાપેલ સોનેરી નોમ
અલંકૃત મળખત કપડાના પુંકાવાળું અનૂપમ ફળદાર પુસ્તક,
વડોદરા, જુનાગઢ, આવનગર, ફળદણી ખાતાએ સાળા-પુસ્તકાલય
માટે મંજુર કરેલું, સાક્ષર પ્રશંસનિય તથા સુભક્ત જ્ઞાનીને ભક્તિ
જ્ઞાનસુધા સહજ પ્રાપ્ત કરી આપનાર પુસ્તક; ૫૯૫૧ થોડી નકલો
બાકી કીમત રા. ૧-૧૨-૦ પોષ્ટેજ જુદું.

રામાણા:—બેન માણેક મદનજી કૃત, હમ્મરાણા રૂપે ૧૮
આણાઓનું પરમ પથે પ્રેરનાર અત્યુત્તમ પુસ્તક; મુલ્ય રા. ૦-૩-૦
પોષ્ટેજ જુદું.

સંગીત ગીતા, સ્તોત્રપટક, મણિરત્નમાળા, શ્રી રામ લક્ષ્મી
સ્તોત્ર ૧ થી, ૨ જી, ૩ જી, તથા ૪ થી અમુલ્ય. ફોલ્ડ બાનો
પોષ્ટેજનો મોકલવાથી મળશે.

મળવાનાં ઠેકાણાં.

શ્રી પ્રદ્યોત્તમ નાનજી ઠક્કર	} રા. રા. નવનિર્મલચંદ્ર હમ્મરાણકર
રામવીણા તથા રામજ્ઞાના	
પ્રકાશક.	
મુ. કેશીદ—કાઠિયાવાડ.	
	ફોલ્ડાણી.
	અબ્બર ફળિયા,
	મુ. જુનાગઢ—કાઠિયાવાડ.

